

זבחים דף עז

הלכות מעשה הקרבנות

פרק ארבעה עשר

כללי נדר ונדבה

ח חטאת ואשם אינן באין אלא על חטא, ואינן באין בנדר ונדבה. האומר 'הרי עלי חטאת' או 'אשם', או שאמר 'הרי זו חטאת' או 'אשם' - לא אמר כלום. הנה מחיב חטאת או אשם, ואמר 'הרי זו לחטאתי' או 'לאשמי', או 'הרי המעות האלו לחטאתי' או 'לאשמי' - דברי קמיין.

הלכות פסולי המקדשין

פרק שני

שיבושים במתן דמים

כב דם שנפל לתוך המים או לתוך דמי חלין - לא יזה ממנו, ואם הזוה, פסול. נפל מים לתוך הדם שבמזרק - אם יש בו מראה דם, כשר. נפל לתוכו יין או דם חלין - אומדין אותו, אלו היה מים: אם ראוין לבטל דם שבמזרק עד שלא יהיו מראיו מראה דם - הרי זה לא יזה ממנו; ואם אינם ראוין לבטל מראיו - יזה ממנו.

פרק שלישי

התקדשות ע"י המזבח והכלים

יא אברים וחלבים וקמצים שלנו בראשו שלמזבח - כאלו לנו בעזרה, ואם ירדו לא יעלו, אבל אם לא ירדו, מקטירין אותן לעולם. יב נאור מזבח - פמזבח. נאמורי קדשים קלים שהעלן קדם זריקת דמים - לא ירדו, שהרי נעשו לחמו שלמזבח. יג הפריש שני אשמות לאתריהן, ושחט את שניהן, וקדם והעלה אמורין שלאחד מהן קדם זריקה - הרי אלו ירדו.

פרק ששי

זבחים שנתערבו

כ אברי חטאת שנתערבו באברי עולה - מניחין הכל עד שיפסדו ותעבר צורתן, ושורפין אותן בעזרה, במקום ששורפין פסולי המקדשין. כא אבר שלבצלי מומין שנתערב באברי קדשים, אפלו אבר באף אברים - יצאו הכל לבית השחפה. ואפלו קרבו פלן חוץ מאחד מן המערכת - הרי זה ישרף בעזרה, במקום ששורפין פסולי המקדשין.

הלכות אסורי מזבח

פרק חמישי

לא ראויים להקטרה; הבאה בעבירה; מליחה

אפלו הקטיר דבר שאינו ראוי להקטרה בדבש או בשאור - הואיל והוא מן הקרבן, לוקה. ד כיצד? המעלה מבשר חטאת ואשם, או מבשר קדשים קלים, או משני המנחות, או ממותר העמר, או מחטאת העוף, או מלקח הפנים ושתי הלחם, או מלג שמן שלמצרע - המעלה פזית מאחד מאלו בקמין או בדבש, בין למזבח בין לבשר, לוקה; אף על פי שאין כל אלו ראויין להקטרה - הואיל והם קרויין קרבן, חיב עליהן. שצאמר: "קרבן ראשית תקריבו אתם ליי..." (טו).

